

FORBIDDEN

TINO HRNČIAR

FORBIDDEN

Venované Matymu a Ivon.

A mojim rodičom.

Pretože rodina je najviac.

Praha, 2021

☒ Skip intro	218
☐ Kto je kto. Čo je čo. Prečo.	214
☐ Hlavne začni	210
☐ Hlavne ku*va začni	208
☐ Tvoj nápad nie je tvoj	204
☐ Výhovorky	200
☐ Strach	198
☐ Šedivé vlasy	196
☐ Motivačná demotivácia	190
☐ Friday test	188
☐ Mom test	186
☐ Zlý nápad	184
☐ Si nula	180
☐ Ak máš malé plány, máš malé aj výsledky	177
☐ Keď ťa zakážu, buď zakázaný	174
☐ Najťažšia cesta	170
☐ Nekomplikuj	164
☐ Surpriše	160
☐ Správny čas	154
☐ Správne miesto	150
☐ 1 000 true fans	146
☐ Daň za pridanú hodnotu	140
☐ Ľudia ako my	136
☐ Profi amatér	132
☐ Zvedavosť	128
☐ Iný ako iní	126
☐ Rob zlobu	118
☐ Ide to samo	114

☐ Netrpezlivá trpezlivosť	108
☐ Dva zajace	104
☐ Zadarmo	102
☐ Správne otázky	98
☐ Dve uši, jedny ústa	96
☐ NIE	94
☐ ALE	90
☐ Uhol pohľadu	88
☐ Facka	84
☐ Očakávania a slepota voči zmene	78
☐ Pokora	74
☐ Lojalita	69
☐ Vlci, vlky, hyeny	66
☐ Prostitútka	59
☐ Nerozhodnosť. Alebo nie?	56
☐ Cielená skleróza	52
☐ Scrollovacía generácia a dôraz na dôraz	50
☐ Hacky na návyky	46
☐ Mise en place	40
☐ Sám	36
☐ Siedmy deň	30
☐ Never not working	26
☐ Najlepšia droga	24
☐ Peniaze	22
☐ Všetko je brand	18
☐ Nedokonalosť	12
☐ Koncofília	10

s k i p

---

i n t r o

Úvody ma štvú.

Sú kultúry, kde je „chodenie okolo horúcej kaše“ doslova podmienkou. Kde debaty o počasí a futbale rozhodujú o biznise. A potom sú krajiny, kde je dôležitý presný opak: ísť okamžite k veci.

Učím sa preskakovať kvetnaté reči. Niekedy neúspešne, niekedy až príliš úspešne. A občas si prajem, aby aj v reálnom živote existovalo tlačidlo „Skip Intro“ ako na Netflixu alebo „Preskočiť reklamu“ ako na YouTube.

Keďže ste úvod nepreskočili, tak vitajte. Vitajte v mojom *FORBIDDEN* svete.

Táto kniha sa riadi mottom môjho obľúbeného autora Austina Kleona: „Napíš knihu, ktorú by si si ty sám chcel prečítať.“

Jej prvý draft som mal hotový už v roku 2015. A jedného dňa sa mi stalo to, čo snáď každému, kto chcel niekedy napísať knihu: začal som challengovať, či je to dostatočne dobré. Či mám vôbec čo povedať, či to nie je totálny bullshit. Klikol som CTRL + A, potom DEL a všetko som vymazal. A dobre som spravil.

Mal som pomerne jasnú predstavu, ako má kniha vyzeráť, o čom má byť. A tá sa doteraz za celé tie roky skoro vôbec nezmenila. Zmenili sa ale moje skúsenosti, moje zážitky, moje chyby. A až teraz som si uvedomil, že som celý ten čas túto knihu vlastne podvedome písal v hlave.

Pred pár mesiacmi som na Dropboxe našiel zálohu svojej vymazanej knihy. Vôbec som si nepamätal, žeby som si takéto backup robil – moje starostlivé ja asi tušilo, čoho som schopný. A tak som si ju prečítal. Myslel

som si, že sa len dobre pobavím na vlastnej naivite. To sa ale nestalo. Tie veci mi stále dávali zmysel a pokojne by som sa pod väčšinu z nich aj po toľkých rokoch podpísal.

Klikol som CMD + A. Potom BACKSPACE a uložil som prázdny súbor. Začínam nanovo. Tabula rasa. *FORBIDDEN* ale nepíšem na pomyselný prázdny papier. Ten papier bol zapísaný a je len vygumovaný.

Predstava, že musím rozrobenú prácu začať od nuly, ma vždy desila. Ale teraz, ako to tu píšem, si uvedomujem, že od nuly vlastne nezačíname nikdy. Nový začiatok vždy nadväzuje na nejaký ukončený príbeh. A dáva oveľa väčšiu slobodu.

Jednotlivé kapitoly sú vlastne akési lekcie, rady alebo pravidlá, ktorými sa snažím riadiť aj ja. Veci, ktoré fungujú a nefungujú mne samému. Nechcem kázať. Nechcem nasilu motivovať, ale ani príliš demotivovať. Táto kniha nie je návod na ultimátne „Life is Porno“. Nechcem sľubovať, že sa z nej dozvieš niečo prevratné, čo ti zmení život.

„Najlepšie knihy sú tie, ktoré ti povedia, čo už vieš,“ napísal George Orwell v 1984, jednej z mojich najobľúbenejších kníh. Verím teda, že sa počas čítania často prichytíš, ako prikyvuješ. Ak áno, tak si s veľkou pravdepodobnosťou na správnej ceste.

Tino

SKIP INTRO

k t o j e k t o .
č o j e č o .
p r e č o .

Som Tino. Teda nie som Tino. Som Martin Hrnčiar. Ale okrem úradníkov a právnikov mi tak naposledy povedal snád' len spolužiak zo základky. Takže som Tino.

Life is Porno je brand, ktorého som (niečo ako) CEO. Oficiálne sme ho spustili v roku 2012, no už pár rokov predtým naplno fungoval cez rôzne projekty v pražskom undergrounde. Z partičky umelcov žijúcich pod jednou strechou (Porno Villa) sa vďaka drzej hláške a ešte drzejšiemu životnému štýlu postupne stal stredoeurópsky label so silnou komunitou. Najviac viditeľní sme ako streetwearová značka. Snažíme sa ale posúvať levely kreativity aj prostredníctvom projektov v umení a v rôznych subkultúrach – od skateporningu cez snowporning až po bboying či bike.

Dian je môj brácho. Teda nie skutočný, keďže som jedináčik. Ale na výške nám to bez problémov verili. Dodo – alebo Jozef Dian – je zároveň môj parťák v podnikaní. Rešpektovaný street art umelec a spoluzakladateľ Life is Porno či Forbidden Spotu. Má za sebou množstvo street art projektov a muralov rôzne po svete. Je creative directorom brandu a drvivá väčšina designov Life is Porno vyšla z jeho hlavy, štetca či iPadu.

Ivon je moja soulmate. Precestovali sme spolu okolo 50 krajín sveta a je jednou z najkreatívnejších ľudí, akých poznám. A nehovorím to preto, že je moja manželka. Ani preto, že ju Forbes zaradil do 30 pod 30. Každý, kto s ňou mal možnosť spolupracovať na nejakom evente, sa pod to určite

rád podpíše. Ivon bola CEO našej spoločnej firmy Forbidden Taste. Áno, čítate správne. Akoby nestačilo, že mám jednu firmu so svojim najlepším kamarátom, tak ďalšiu som pre istotu založil so svojou manželkou. S kým iným podnikateľ, než s ľuďmi, ktorým najviac dôverujete? Inak si to vlastne ani neviem predstaviť.

S Ivon máme syna **Matiasa**. Žiadny iný človek ma za celý život nedokázal naučiť toľko vecí ako on. A už vôbec nie za taký krátky čas. Po napísaní knihy človek pochopí, prečo na začiatku bývajú slová „Túto knihu venujem...“ a prečo je to takmer vždy autorov partner a/alebo deti. Celá táto kniha patrí preto Ivon a Matymu.

Forbidden Taste sme s Ivon vymysleli pri pohári (ehm, fľaši) vína v roku 2013 – ako prvú pop-up reštauráciu v Prahe. Večera na netradičnom mieste, kde nie je bežné večerať. Lokality ani menu dopredu nepoznáte, len meno šéfkuchára. Z tohto hobby projektu sa v priebehu pár rokov stal reálny biznis. Spolupracovali sme s top šéfkuchármi a pre značky a firmy sme vytvárali gastronomické zážitky na mieru. Zorganizovali sme stovky eventov na uletených miestach. Málokedy sme servirovali na taniere a hostí sme neustále prekvapovali. Na začiatku roku 2019 sme ohlásili, že Forbidden Taste sa tak, ako ho poznáte, už nikdy nezopakuje.

Dramatikz je rapová kapela, ktorú som (ako Stopercent) založil s Radikalom (vtedy Lil' Ideom) v roku 2006. Následne sa k nám pridal

Yaksha ako DJ a Masif ako producent. Vydali sme na svoju dobu veľmi úspešné demo a dva mixtapy. V roku 2009 nám pod Sony Music vyšiel debutový album Výsledok doby a v roku 2010 album Morfium. Odohrali sme vyše stovky koncertov, vrátane všetkých možných festivalov, a spolupracovali sme s väčšinou rapovej scény. V roku 2011 sme sa rozhodli Dramatikz ukončiť.

Forbidden Spot je kreatívny priestor v Prahe. Od vzniku Life is Porno je úzko spojený s brandom a je jeho predĺženou rukou v offline svete. Už niekoľkokrát menil lokalitu a práve lokalite je prispôsobený aj jeho koncept. Vždy ho ale charakterizuje niekoľko spájajúcich elementov a priestor v ňom má hlavne umenie a streetwear. V minulosti fungoval aj ako galéria, event space, co-working či ateliéry pre umelcov a hudobníkov.

INSP.EAT je môj podcast. Videorozhovory s inšpiratívnymi ľuďmi, pôvodne pri zaujímavom jedle. Ako vznikol? Keď sa mi pri cestovaní nedarilo zohnať rezerváciu do jednej z najlepších reštaurácií sveta, zúfalo som napísal priamo jej šéfkuchárovi. Že s ním chcem spraviť rozhovor do môjho pripravovaného projektu a že sa mi vlastne nedarí spraviť rezerváciu. „OK, dohodnite detaily s mojou asistentkou. Rozhovor rád dám a rezerváciu zariadime.“ Pripravovaný projekt, ešte neexistoval a mal som presne týždeň na to, aby som ho vymyslel a zrealizoval. A tak vlastne vznikol INSP.EAT. Odvtedy som spravil rozhovory s množstvom ľudí, ktorí mňa samého inšpirujú. Bavíme sa hlavne o kreativite, produktivite, lifehackingu či knihách.

PREČO?

Prečo som napísal knihu? A prečo by ste s ňou mali stráviť niekoľko hodín svojho života? Toto je snáď najdôležitejšia otázka celej knihy, tak to snáď nepose*iem hneď na začiatku. Za posledné roky som vybudoval niekoľko brandov a s nimi aj komunít. Vytvoril som si svet, v ktorom ma baví žiť aj tvoriť. Nemám recepty na „overnight success“ – a ani by som ich mať nechcel. Baví ma podnikáť. Baví ma stále niečo nové tvoriť a niečo staré zlepšovať. Rád posúvam svoje hranice. Rád experimentujem. Túto knihu som napísal v prvom rade sám pre seba. Nie preto, že si potrebujem vyhoniť ego slovom „autor“. Za posledné roky som sa toho strašne veľa naučil – samozrejme, aj pošmyknutím sa na vlastných šupkách z banánu.

Prišiel som po ceste na viacero konceptov a trikov, ktoré mi v živote aj podnikaní fungujú. A rozhodol som sa dať ich na papier. Pridaná hodnota, ako sa dozviete neskôr v knihe, je pre mňa extrémne dôležitá. Ak si teda čo i len jediný človek v knihe podčiarkne jednu vetu a vďaka nej zmení k pozitívnemu jednu jediná vec, tak je moja misia úspešná. Samozrejme, verím a dúfam, že tých ľudí aj viet bude čo najviac.

A ešte pár technických poznámok:

Podčiarkujem veci, ktoré som si vo svojej knihe podčiarkol pre seba ja sám.

(VELKÝMI PÍSMENAMI DO ZÁTVORKY) dávam názov kapitoly, kde o nejakej téme hovorím podrobnejšie.

Kurzívou dávam veci, na ktoré sa kurzíva proste hodí.

Používam anglické slová. Keď to neznie krkolomne, tak použijem ekvivalent v našom rodnom jazyku. Ale mám rád angličtinu a veľa slov si ju doslova pýta.

Nadávam. Sorry. Aspoň to ale vždy vypípam hviezdičkou.

A čo fotky v knihe? Oslovil som mojich najobľúbenejších fotografov, ktorých si extrémne cením. Povedal som im tému, ktorá sa mi hodí k ich tvorbe a poprosil ich o fotku, ktorá by túto tému ilustračne vystihovala. Z ich pohľadu, nie doslovne. Niektorým daná téma okamžite evokovala konkrétnu fotku z ich archívu, iní ju nafotili priamo pre túto knihu. Je mi cťou mať v knihe 20 top fotografov nielen zo Slovenska a Česka, ale aj z USA a Kanady.

Aby som nezabudol: posielam (ne)pravidelný Weekend Tips Newsletter. Tipy na zaujímavé knihy, podcasty, články či vychytávky, ktoré ja sám testujem. Ak by vás bavilo dostávať krátke predvíkendové tipy, tak sa prihláste na OtherThanOthers.com/weekendtips.

Videá, aktivity a rozhovory, ktoré spomínam v knihe, nájdete pokope na OtherThanOthers.com/godeeper.

Reading time: Niečo medzi 3 hodinami a 3 rokmi.

h l a v n e

„To smrdí lopatou,“ hovorí môj kamarát Jan Mašek zo siete Red Button. Ale americký sen nezačína pri vile s bazénom. Za všetkým kvalitným je drina. Teda, ak nie si zlatokopka alebo povoláním syn. Overnight success je hoax. Len malé percento ľudí si to ale uvedomuje.

Možno poznáte známu grafiku: Modern Art = I could do that + Yeah, but you didn't.

A presne o tom to je. Decká chcú byť influencerami, ale nechápu, že aj ten YouTuber má za sebou kvantum práce. Musel sa v prvom rade rozhodnúť. Potom začať vychytávať, ako točiť video. Skúšať, čo funguje, aké svetlá, zvuky alebo filtre použiť. Ako vystrihnúť medzery medzi vetami, aby celé video pôsobilo plynulejšie. Sledovať iné videá, snažiť sa „cracknúť“ clickbait. Slovo influencer sa postupne stáva skôr nadávkou. Ale poznám takých (sami seba by sa týmto i slovom nenazvali), ktorí makajú nonstop, vytvárajú content, vytvárajú hodnoty, vymýšľajú nové projekty. Ale aj človek s miliónmi followerov si musel najprv založiť účet na Instagrame a uverejniť prvú fotku...

Aj ja často čakám na správny čas. Často čakám tak dlho, až ma niekto predbehne. „Nečakaj, kým budú podmienky perfektné. Začiatok urobí podmienky perfektnými,“ povedal Alan Cohen.

Preto som veľkým fanúšikom konceptu *Lean Startup*. Priznám sa, že túto knihu som vlastne nikdy nedočítal, ale mnohé z jej pravidiel doteraz často používam. Napríklad v startupovom svete taký milovaný MVP – teda minimum viable product. Jednoducho, vytvor čo najrýchlejšie produkt, ktorý má aspoň základné parametre tvojho nápadu. Ak aj má ďaleko

z a č n i

k dokonalosti, aj tak ho vypusti do sveta. Zaujíma niekoho? Ako ho ľudia používajú? Kto naň reaguje?

Viete, ako sa Tim Ferriss rozhodol pre názov svojej knihy? Vyberal si z viacerých názvov, a tak spustil za pár dolárov Google AdWords reklamy na všetky tieto potenciálne mená. Ako keby každá z tých kníh skutočne existovala. Len jediný titulok mal jednoznačne najviac kliknutí. A takto prišla na svet jedna z najikonickejších kníh startupovej generácie: *Štvorhodinový pracovný týždeň*.

Niekedy stačí len začať. Zaregistrovať tú doménu, ktorú máš v hlave už tri roky. Vytvoriť si konečne ten účet na Instagrame, kde chceš postovať všetky recepty, ktoré si aj tak stále fotíš. Založiť si ten blog a napísať prvý článok. Nahrať prvú epizódu podcastu. Zodvihnúť telefón a zistiť, aké povolenia potrebuješ na ten event, ktorý máš už roky v hlave. Vygoogliť, kto sa v tvojom meste venuje tej veci, ktorú už tak dávno chceš spraviť. A pozvať ho na kafe. Jednoducho nečakať.

Práve *začať* je tajomstvo náskoku. Urobiť prvý krok. Možno zajtra zistíš, že tvoj nápad je totálny bullshit; možno to zistíš až o dva roky. Dôležité ale je, že to zistíš. A po ceste sa niečo naučíš, niekoho stretneš. Je to vždy lepšie, ako si búchať hlavu o stôl, že „ten miliardový nápad som mal už pred rokmi ja.“

Teraz, prosím, na hodinu odlož knihu a okamžite začni s prvým krokom. Tou jednou maličkosťou, ktorú už mesiace odkladáš. Pretože ako povedal už Lao-C': „Aj tisíc míľová cesta sa začína jediným krokom.“

hlavne

ku * va

začni

Ešte tu stále sedíš a čítaš? Myslel som to úplne vážne. Prvý krok. Let's do this.

FOMEI

-Dan Vojtěch
@danvojtech

